

at gjøre mod Lovforslaget og vil ogsaa indrømme, at de enkelte Smaaforandringer, der er foregaaet i Landstinget, anser jeg nærmest som Forbedringer, skjøndt jeg ikke tillægger dem stor Betydning. Naar jeg alligevel kan ønske, at dette Forslag gaar til Udvalg i Folkethinget, er det, fordi der efter min Mening mangler en Ting deri, nemlig Bestemmelser, der kunne tilføies i Slutningen af § 6, og det er Bestemmelser, der tilsigte mere Kontrol med Forhørene, og lidt mere Værn for en Forhørt, end vi hidtil have haft i vor Lovgivning; det anser jeg for absolut nødvendigt. Om det skal ske ad den Vej, som jeg har foreslaaet i det Forslag om Kontrol ved kriminelle Forhør, som jeg har indbragt her i Thinget, og som, efter hvad jeg erfare, vil komme til Behandling umiddelbart efter Juleferien, eller om det skal ske ved en nærmere Udvikling og Skjærpelse af Retsvidneinstitutionen ved denne Ret, skal jeg ikke komme ind paa, men jeg tror, at Kravet paa Kontrol med Forhørene og Bestemmelser til Værn for den Tiltalte efterhaanden er bleve saa stærke, navnlig ved den Virksomhed, der er udfoldet af Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret, at det Krav ikke længere kan holdes ude. Som Forholdene er for Dieblisset, er Tiltalte aldeles værgeløs, det gaar endog saa vidt, at det er saa godt som umuligt for ham i alt Fald at faae tilført Retsprotokollen, hvad han anser for nødvendigt til Sagens Oplysning og til Fordel for sig. Jeg har netop i disse Dage et Exempel paa en Forhørsprotokol fra Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret — jeg kan godt nævne Navnet, Forhørsdommeren er konstitueret Assessor Birch — hvor Tiltalte 3 Gange har forlangt en Retteelse, som han mente var af Betydning for Sagen og for ham, men ikke har kunnet faae den, og nu bygger Aktor en Del af sin Fremstilling imod ham netop paa, at denne Retteelse ikke er foretaget i Protokollen, at han altsaa har gjort sig skyldig i en vallende Forklaring. Jeg anser altsaa en saadan Forandring for nødvendig, men jeg vil iøvrigt ikke lægge Lovforslaget nogen Hindring i Veien, jeg antager, at man gennem en Forhandling med den høitæredede Justitsminister i et Udvalg i alt Fald maa kunne komme til en Tilføielse til § 6, hvorved Retsvidneinstitutionen forstærkes ved den nye Straffedommer, og der gjøres Noget for, at Retsvidnerne mere kan komme til at svare til deres Navn, end Tilfældet er i dette Dieblis. I dette Dieblis, tror jeg, at vi alle vide, at Retsvidneinstitutionen slet ikke er nogen Vidneinstitution, idet Retsvidnepladsjerne ere Retrætepladser for gamle

svagelige Folk, der have viist sig for gamle og svagelige til at kunne bruges i andre Stillinger.

G. F. Larsen: Jeg skal kun tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Randers Amt (Schjøth) udtalte. Jeg paaskjønner hans Interesse for at fremme dette Lovforslag, men jeg skal dog henstille til ham, om det i saa Fald ikke vilde være praktisk, om han tilbageholdt den Endring, han antydede med Hensyn til den yderligere Kontrol, han ønskede med Forhørene her i Frederiksberg Birk, idet der jo bliver rigelig Veilighed til at komme ind paa det Spørgsmaal, naar det Lovforslag, han selv har fremsat her, kommer til Behandling, og de Regler, som herefter vilde blive givne, vilde jo ogsaa komme til Anvendelse paa Frederiksberg Birk. Nu at prøve at sætte dette ind i en ganske speciel lokal Lov, forekommer mig kun at føre til, at denne Lov som han er enig med andre Medlemmer om har en vis paatrængende Karakter, forhales. Jeg vil derfor opfordre ham til at yde sin Medvirning til, at denne Sag kan gaa noget glattere igennem Thinget, end det under den anden Forudsætning vil kunne ske. Det Duffeligste synes jeg var, da vi ere ganske enige om, at det, der foreligger, er antageligt — og deri er jo ogsaa det ærede Medlem enigt, at vi fik Lovforslaget til at passere, som det er, og jeg kan ikke se, at det kræver Retsættelse af et Udvalg. Saa kan vi jo fuldstændig i No overveie hans Forslag, som jo i det Hele har Antydningen af en temmelig omfattende Reform. Det er jo ikke sandsynligt, at man stykkevis vil gjenføre den ved at sætte den ind i et Lovforslag for Frederiksberg Birk. Forøvrigt kan jeg slutte mig til hans Udtalelser om, at Lovforslaget, som det foreligger, maa anses for antageligt, og vel ogsaa har modtaget nogle Forbedringer siden sidst.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg kan slutte mig til de sidste Udtalelser, nemlig Duffet om, at man vil, naar man, som jeg tror, fra alle Sider erkjender, at det er paatrængende nødvendigt at foretage Noget til en bedre Varetagelse af de talrige Forretninger i Frederiksberg Birk, vil fremme denne Sag og fremme den uden at sætte den i Forbindelse med andre Spørgsmaal, som jo dog ikke mere vedkomme Frederiksberg Birk end andre Jurisdiktioner i Landet, i alt Fald ikke vedkomme Frederiksberg Birk mere end f. Ex. Kjøbenhavn og de til Kjøbenhavn grændsende Birker. Selv om